

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
pol leta 8 „
četrt 4 „
Za inozemstvo celo leto
35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 14

V Gorici, v sredo 18. februarja 1925. Leto VIII.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
„GORIŠKE STRAŽE“
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici
Riva Plazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Ne bodite še predrzni!

Komunistično »Delo« se je predrznilo nas imenovati pomagачe krvošesov, a je dobilo v »Goriški Straži« zaslužni odgovor. Pokazali smo primorskemu ljudstvu, kako je naša komunistična gospoda koristila kmetu in delavcu, ko je imela moč v rokah ter upravljala »Cerg«, največje stavbinsko podjetje naše pokrajine. Tudi gluhi in slepi so morali spoznati to-le neizpodbitno resnico: komunisti znajo kričati, protestirati in razsajati, razkazovati se ljudstvu za edine prijatelje izkoriščenih delavcev in kmetov, toda tedaj ko so imeli priliko pokazati z dejanji, kaj zmorejo storiti za ljudstvo, so požrli kmetom in delavcem milijonske svote denarja ter spravili na beraško palico uboge kmete z njihovimi družinami. Nikdar ni še bilo kmetsko-delavsko ljudstvo naše dežele bolj nesramno in bolj brezvestno osleparjeno kakor po svojih komunističnih prijateljih v »Cergu«.

Kaj so gospodje komunisti odgovorili na naše neizpodbitne dokaze? Odgovorili so, da »Cerg« ni bilo komunistično podjetje, da oni niso v »Cergu« ukazovali.

Dobro ste se odrezali, gospodje komunisti! Dali ste nam priliko, da vas še enkrat razgledamo do nagega pred delovnim ljudstvom.

Vsi naši kmetje in delavci so videli na lastne oči, kaj je bil »Cerg«, komu je služil in kaj je delal. Vsaka čeršgovska zadruga v naši deželi je bila podružnica komunistične stranke, v njej se je vršila komunistična propaganda, v njej so nastopali komunistični govorniki, v njej so se širile komunistične brošure. Ali niso nastopali v čeršgovskih zadrukah kot politični govorniki različni Kosiči in Furlani in vsi ostali agitatorji komunistične stranke? Ali ni »Cerg« na stroške vojnih oškodovancev dal ti-

skati na tisoče in tisoče komunističnih brošur ter jih širil pod lastnim imenom preko vse dežele?

Kako morete biti tako nesramni, da to tajite? Le tajite, gospodje komunisti, da »Cerg« ni bil komunističen, tem slabše za vas. Ljudstvo vas bo spoznalo v pravi luči in videlo vso vašo nesramno predrznost. Ne zadržujte torej, da je bilo naše delovno ljudstvo brezvestno ogoljufano, da ste vzeli našim kmetiskim družinam streho iz nad glave, da prezebajo radi vas žene in otroki že leta v lesenih barakah, izpostavljeni dežju in vetru in boleznim, ne, vi, gospodje komunisti se hočete iz ljudstva še norčevati in ga nesramno farbati. Vemo, da je težko prenašati ogorčene očitke, ki prihajajo iz razjarjene ljudske duše nad vas in vašo stranko. Kako naj ne presune človeškega srca pogled na obupane kmete, ki so zgubili hišo svojih očetov. Koliko truda, koliko žrtev, koliko žaljev, da je sezidala kmetška družina bivališče sebi, hlev živini, hram za pridelke. Kam so šli moji žulji, kdo je požrl delo mojih očetov? Požrli so ga prijatelji kmetov in delavcev gospodje komunisti in njihov »Cerg«. Kako naj bi ne pretresala sveta jeza slovenskih kmetov, ko vedo, da je država izplačala njihovo vojno odškodnino komunističnemu »Cergu«, da je »Cerg« kmetovo odškodnino vtaknil v žep in vporabil Bog zna kje in kako, le ne za kmeta, ki je bil lastnik denarja. Denar so komunisti povlekli, hiše pa ni nikjer! Kako boste, gospodje komunisti, to zagovarjali pred ljudstvom? Le branite se, le zagovarjajte se, če morete! Povejte javno in določno, kam so šli milijoni ljudskega denarja! Govorite, gospodje komunisti! To morate razložiti ljudstvu, ne pa besedičiti o pomagačih krvosovov. Vrnite našim kmetom hiše, vrnite jim denar, vrnite jim njihove žulje!

Kaj se godi po svetu?

V italijanski politiki sta vzbudila v preteklem tednu pozornost dva dogodka: Italijanska liberalna stranka je sklenila uradno, da prelomi vse zveze s fašizmom in za glavnega tajnika fašistovske stranke je bil imenovan koj nato poslanec Farinacci.

Oba dogodka sta važna in zato moramo o njih spregovoriti par besed.

Zadnji liberalci odstopili od faš. vlade.

Čitateljem »Goriške Straže« je znano, da so nastopili proti fašistovski vladi najprej Janez Giolitti, nato Orlando in končno tudi bivši minister-ski predsednik Anton Salandra. Najvažnejši je bil gotovo nastop Salandre, zakaj ta politik je vztrajal kar od prvega početka zvesto ob strani fašizma in ga branil odločno tudi po umoru Matteottija. Zdelo se je, da se ne bo Salandra nikdar ločil od fašistovske vlade in da bo njegova liberalna stranka podpirala Mussolinija prav do zadnjega. Na zadnjem zasedanju parlamenta se je pa izvršil prevrat: Salandra je nastopil proti vladi, češ da je fašistovska politika čedalje bolj nasprotna svobodoljubnim načelom liberalizma, ker zatira svobodo tiska, tlači svobodo zborovanja itd. Salandra je glasoval zato proti vladi, toda pustil je svojim političnim prija-

teljem svobodo, da podpirajo še nadalje Mussolinija. In res so mnogi liberalni poslanci glasovali še za vladno, in sicer v upanju, da se politika fašizma utegne še spremeniti in omiliti. Tudi liberalna stranka se je držala še v ozadju in ni nastopila uradno proti vladi.

To čakanie in odlašanje se je pre-rušilo pretekli teden, ko je vodstvo italijanske liberalne stranke objavilo sklep, da morajo vsi njeni pristaši, posebno pa poslanci, stopiti v boj proti fašizmu, ker nasprotuje njegova politika odločno programu liberalizma.

Kaj zahteva Salandra?

Kaj hoče bivši ministerski predsednik Salandra in za kakšne cilje se borijo njegovi pristaši, so povedali v rimskem dnevniku »Giornale d'Italia« preteklo nedeljo.

»Italijanska liberalna stranka hoče, da se obnovijo vse svoboščine, zamenjene v tistih zakonih države, na katere prisegajo poslanci, ministri, sodniki in vojniki, ko nastopajo svojo službo. Mi zahtevamo za vsakogar svobodo prepričanja, ki je danes v Italiji ni. Medtem ko imajo — pravi »Giornale d'Italia« — vladni listi največjo prostost, da nas napadajo in bijejo, kakor se jim zljubi, se protiv-niki vlade ne morejo svobodno poslu-ževati svojega peresa in razvijati

svojih dokazov, da se branijo pred tujimi napadi.

Liberalna stranka se bori za to, da se državljani svobodno shajajo in združujejo. Ta svoboda, ki je toliko pripomogla k napredku omikanih narodov, obstoji danes le za nekatere, v škodo drugih.

Današnje stanje je nasprotno črki in duhu zakonov in škoduje interesom države. Narod ima pravico, da gleda jasno v politiko in v posamez-na dejanja vladajočih mož.

Najglavnejše vprašanje Italije.

Da je treba braniti te svoboščine, nadaljuje list — ne priznavajo samo vsi trije bivši ministerski predsedniki (Giolitti, Salandra, Orlando), temveč tudi drugi možje, ki pomenijo radi svojega značaja in svoje inteligence v Italiji mnogo in imajo veliko zas-lombo v narodu; to je dokaz, da ču-tijo najrazličnejše struje v državi ži-vo potrebo po svobodi in da jo o-bramba svobode največje vprašanje italijanskega političnega življenja. Mi mislimo, da gre za bodočnost drž-žave, kajti tlačenje državljanov svoboščin nosi v sebi največje nevar-nosti, katerih pa vladajoči možje žal ne marajo videti.

V takih razmerah je naravno in lo-gično ter potrebno, da je italijanski liberalizem nasproten politiki današnje vlade.

Tako piše glasilo Salandre, tako mislijo danes vsi poslanci italijanske liberalne stranke.

Farinacci - glavni tajnik fašistovske stranke.

Posledice nove liberalne politike se bodo pokazale pri prihodnjem zasedanju parlamenta začetkom marca. Izstopili bodo iz vladne večine še o-stali liberalni poslanci Salandrovega kova in fašistovska moč se bo v par-lamentu iznova zmanjšala. Fašistov-ska stranka ostane popolnoma sama, toliko v parlamentu kolikor v deželi. To priznavajo fašisti sami in se s tem tudi hvalijo, češ da je to znamenje moči.

Položaj fašistovske stranke se to-rej spreminja in to vidimo najboljšje v tem, da je bil imenovan za glavnega tajnika poslanec Farinacci iz Kremone. Farinacci je mlad človek, ki zahteva že par let, naj uporabi fašizem svojo silo, da zavlada popolno-ma nad Italijo. Farinacci je bil vedno nasproten, da bi se fašisti družili z drugimi strankami, češ da se nanje ni mogoče zanašati v času nevarnosti. Farinacci je zahteval in zahteva še danes novo revolucijo: tako zvaní drugi val fašizma. V govoru, ki ga je imel te dni v Kremoni, pravi, da naj-brže ne bo prišel fašizem do svojega cilja, ako se ne odloči za nasilen ud-ar proti nasprotnikom.

»Vojna ni še dobljena«.

Farinacci pravi sicer, da ne misli vneljati v državo politike batin, toda kljub temu je jasno, da je zavel v vodstvu fašistovske stranke nov vet-ter. Farinacci bo skušal vtisniti peč-at svoje osebe v politiko fašizma, kar je naravno. Kakšna je Farinacci-jeva politika, vidimo pa že v tem, da se imenuje on sam ustvaritelja poli-tike proti svobodi tiska.

Ne smemo pa pozabiti na eno: da je prvi in edini gospodar fašizma Mussolini in da bo moral Farinacci delati v glavnem tako, kakor bo hotel Mussolini. Zato bo tudi za bodoč-nost odločala v vseh važnih rečeh slej ko prej volja Mussolinija.

Mussolini pa je rekel, da je fašiz-em dobil sicer bitko, ni pa še zmagal vojne. Po izjavah Mussolinija pojde

torej vojna naprej, vršili se bodo boji, zakaj fašizem ni še zmagal. Miru ni še videti, pač pa se čuje šum vojujočih se trum, ki se borijo za zmago. Šele ko bo ena ali druga vojska zmagala in vničila svojega sovražnika, pride v državo mir, po katerem hrepeni ljudstvo zaman že toliko let.

Kako so izpadle volitve v Jugoslaviji?

Še danes ni mogoče natančno po-ročati, kakšni so resnični izidi jugo-slovanskih volitev. Vlada pravi sicer, da ima 9 poslancev večine, toda opo-zicija vztraja še vedno pri svoji tr-ditvi, da sta Pašič in Pribičević osta-la v manjšini. Čudno se zdi vsakemu našemu človeku, da je po desetih dneh še mogoče debatirati, kdo je zmagal. Saj bi morali biti v tem času prešteti že vsi glasovi do potankosti in priobčeni obširno uradni izidi od okrožja do okrožja, tako da bi bil vsakteri dvom izključen in bi vedeli prav vsi, kdo je izvoljen in kdo ni iz-voljen. Res, čudno in nenavadno se nam zdi, da temu ni tako. Stvar je brez dvoma sumljiva in megljena, a se bo morala prej ali slej popolnoma razbistri. Resnica mora priti kmalu na dan in zato je najboljšje, da čaka-mo. Šele tedaj, ko priobčimo našim čitateljem izide, ki jih priznavajo vsi: to se pravi vladne stranke in opozi-cija, bomo lahko rekli, da je poglavje o volilni borbi v Jugoslaviji zaključeno. Volilni borbi v Jugoslaviji zaključeno.

Jugoslovanski fašizem.

Kdor čita opozicionalno časopisje Jugoslavije, vidi, da se protivladne stranke zelo pritožujejo proti nasil-nostvom jugoslovanskega fašizma. Mo-goče, da so te vesti nekoliko pretira-ne, a gotovo je, da se volitve niso vršile v popolnem miru, kakor je pisala »Edinost«. Jugoslovanski fašizem je ostro pritiskal v Vojvodini in v Juž-ni Srbiji.

Popolen red in mir je vladal na dan volitev pač v Sloveniji, v Srbiji in na Hrvatskem. Toda na Hrvatskem je prišlo v nekaterih krajih kljub temu do nasilnih spopadov. Več kmetov in orožnikov je bilo ubitih in ranjenih. zastopniki Radičeve stranke so bili ponekod odgnani iz volilnih prostoro-v.

Ti slučajni nasilja so sicer redki, a kljub temu jih je treba iz srca obža-lovati, ker se na ta način razvema sovraštvo med plemeni in onemogoča pomirjenje države.

Nauk za Radiča.

Izkušnje iz sedanjih volilne borbe morajo pa tudi Štefana Radiča pou-čiti, kakšne sadove rodi njegova ne-premišljena politika. Nasilne besede in strastna agitacija Štefana Radiča utegnejo sčasom res priklicati tudi v Jugoslaviji na dan fašistovsko giba-nje, ki bi z nasiljem preplavilo svoje nasprotnike. Danes take nevarnosti sicer še ni, jugoslovanski fašisti so šibki, zakaj ljudstvo jih odločno od-klanja, toda prvi poskusi njihovega nasilnega dela so se pri teh volitvah že pokazali. Radič mora svojo poli-tiko spremeniti, njegova taktika mora postati bolj trezna in premišljena.

Drugače bo Radič nehote poma-gal le reakciji in fašizmu. Upati je, da so bile izkušnje te volivne borbe koristne tudi Radiču in da bo po volitvah popravil svoje zadržanje, kar bo za korist Hrvatov, njegovi stranki in celokupni državi. Še večja obsodba gre pa seveda jugoslovanskemu fašizmu, ki s svo-jim nasiljem vničuje temelje državne-ga življenja v Jugoslaviji.

Grozna rudniška nesreča na Nemškem.

Na rurskem ozemlju je prišlo v rudokopu Stein v bližini mesta Dortmundu do pretresljive nesreče. V rudokopu so se vneli strupeni plini, ki se pretakajo navadno pod zemljo med rudami. Sila gorečih plinov je podrla tri nadstropja podzemeljske rudarske stavbe, ki gre 500 metrov globoko v zemljo, in ubila 129 delavcev. Rešilne piščali so vriskale po vsej okolici in klicale na pomoč tovariše. Na tovornih avtomobilih so pridrveli delavci in zdravniki in se spustili v globočino, zavarovani pred dušecimi plini s krinkami na obrazu.

Vzpenjače z mrličji.

Po triurnem delu se je posrečilo rešiti 6 rudarjev, ki so ostali še živi. Vse drugo je mrtvo. Plini so vničili vse, kar je bilo živega. Celo noč so nosile vzpenjače mrličje iz globine zemlje. Nekateri mrtveci so se spremenili v oglje, da jih ni bilo mogoče spoznati. Sila razstrelbe je bila taka, da so zagnali plini delavce 12 m v daljavo in jim zdrobili ude ob skolovju.

V nekem hodniku rudnika se je bilo skrilo devet delavcev in tam čakalo odrešenja. Pustili so ob vходу tablico z napisom: »Smo zdravi. Devet nas je!« Ko je prišla rešilna četa v hodnik, je bilo vseh devet delavcev mrtvih, zakaj priplul je bil k njim val strupenega plina in jih zadušil.

Dva rešitelja umrla.

Delo reševanja je bilo zelo težavno in polno nevarnosti, zakaj iz rudnika so hrumeli neprestano strupeni plini. Rešitelji so padali med delom v nezavest in dva sta celo umrla kot junaški žrtvi dolžnosti.

Okolica rudokopa je bila kakor bolnišnica na bojem polju, polna zdravnikov in vojakov-sanitecev.

Ta rudniška nesreča je ena največjih v Nemčiji, presega jo samo ena iz pred vojne, ko je umrlo 230 rudarjev.

Shod društva »Skalnica« v Gorici bo v nedeljo ob 4. pop. v društvenih prostorih, ulica Mameli 5. K obilni udeležbi vabi
Predsedništvo.

Kakšna je cena 1.30 L za mošt? Danes vidimo, da je bila ta cena za vipavsko vino zelo ugodna. Danes se nahaja vino v kleti, mnogo se ga je izsušilo, mnogo opravka smo imeli z njim itd. Ako bi tedaj dali mošt po 1.— L, ne bi slabo odrezali.

2) Ako pride v vas kupec za vino, katerega hoče kupiti večjo količino, pa pravijo nekateri vinogradniki: jaz ga ne dam, vino potrebujejo, ga iščejo, vino bo drago; nalašč vprašajo precej več, kot je resnična cena v okolici. Kupec sliši višjo ceno in odide.

Vprašajmo raje ceno, za katero smo pripravljeni oddati vino, ali pa prav malo več. Ja imamo še prilike popuščati.

3) Vinogradnik je prodal vino po 1.40 L, a je prosil kupca, naj reče drugim, da ga je plačal po 1.50 L. Zakaj? Samo iz nečimernosti, ker hoče veljati v vasi, da je vino drago prodal, da ga ni »zavrgele«.

Vina ne smemo zametavati, skušati moramo, da izvlečemo iz njega čimveč moremo. Vendar pa zavedaj-

mo se, da se pretiranimi cenami nič ne dosežemo, ampak se samo osmešimo. Ako mislimo vino prodati, moramo zahtevati dnevne cene, ne pa za mnogo odstotkov višjih. Čimprej viro prodamo, temboljše je. Doseči pa moramo to, da homo zopet prodajali mošt. Letos je bila prilika, a je nisimo izrabili.

Motnost vina.

Letos je zelo mnogo motnih vin, posebno belih. Vzrok tiči v slabem grozdju, ki je bilo nagnito ali pa nezrelo.

Ako vsebujejo taka vina že dovolj žveplene sokišline, jim žvepla (tudi ne metabisulfiti) ne smemo dodajati, ubrati moramo drugo pot.

Poskusimo lahko s taninom, katerega vzamemo 15 gramov na li. Najprej raztopimo tanin v žganju, potem pa raztopino vlijemo v sod. Ko je to delo opravljeno, pustimo skozi nekaj dni vsa okna in vrata kleti odprta, tako da pride v klet mraz, ki deluje čistilno.

Ako se kljub temu vino ne učisti, ga moramo čistiti. (Gosp. list.)

GOSPODARSTVO.

Terjatve napram Avstriji.

V »Gor. Straži« smo že poročali o terjativah, ki jih imajo italijanski državljanji napram bivšemu avstrijskemu, avstroogrskemu ali pa ogrskemu erarju.

Rok za prijavo teh terjatvev napram Avstriji je sedaj podaljšan do 24. aprila 1925.

Kakšne terjatve je treba prijaviti?

Člen 3. tozadavnega dogovora (6. aprila 1922) med Avstrijo in Italijo našteva najbolj važne vrste terjatvev:

a) terjatve, ki so nastale iz javnega službenega razmerja, kakor terjatve glede plač, pokojnin, nagrad, draginskih dokladov i. t. d.

b) terjatve, ki so nastale iz pogodb: n. pr. dobavnih pogodb, najemnin-skih in drugih;

c) terjatve glede vojnih rekvizicij: n. pr. konj, volov, svinj, in rekvizicij drugih predmetov; terjatve zaradi rekvizicij stanovanj;

d) terjatve nasproti železnici zaradi njene civilne odgovornosti; terjatve železniških uradnikov;

e) terjatve nasproti poštni upravi; n. pr. radi denarnih, oziroma blagovnih pošiljatev;

f) terjatve duhovnikov zaradi kongruje;

g) terjatve, ki so nastale zaradi vojaških, begunskih, invalidnih, naknadnih podpor in vzdrževalnin za vdove, sirote in starše;

h) odškodnina za obleke, ki so jih vojakji izročili vojaškim skladiščem, ko so odšli v fronto in če so jih izgubili pred 3. novembrom 1918 leta;

i) terjatve zaradi denarja in drugih vrednost, ki so jih ljudje izročili vojaškim ali pa civilnim oblastvom, da jih odpošljejo v domovino, toda samo za slučaj, če je bilo pošiljanje od države organizirano.

Te terjatve smo našteali, ker so najvažnejše.

Komu se morajo prijaviti terjatve?

Terjatve napram Avstriji se morajo prijaviti kr. prefekturi v Trstu ali pa pri italijanskem poslanstvu na Dunaju.

Le terjatve, ki so nastale vsled rekvizicij, vsled prisilnega vnezu dela in vojaške stanarine

se morajo prijaviti pri finančni intendantu v Trstu. Glede teh terjatvev opozarjamo vojne oškodovance, da jih prijavijo finančni intendantu v Trstu, če jih niso že prijavili v svoji vojnoodškodninski napovedi in če niso tudi že dobili vojne odškodnine na račun teh terjatvev.

V mnogih slučajih je finančna intendenca izplačala vojno odškodnino posebno na račun rekvizicij konj, volov itd. po pomoti in napačni razlagi vojnoodškodninskega zakona.

Pred dnevi je finančna intendenca razposlala vsem županstvom okrožnico, v kateri poudarja, da bo italijanska država zahtevala od vojnih oškodovancev povrnitev že izplačane vojne odškodnine na račun teh terjatvev. V okrožnici pozivlja tudi take vojne oškodovance, ki jim je že izplačala vojno odškodnino od rekvizicij, da prijavijo tudi te svoje terjatve najpozneje do 24. aprila 1925. V nasprotnem slučaju se bo zgodilo, da ne dobijo ti vojni oškodovanci od Avstrije ničesar in da bo finančna intendenca na drugi strani zahtevala od njih povrnitev že izplačane vojne odškodnine.

Kako je treba izpolniti prijave?

Prijavo lahko izpolni vsak sam na nekolikovnem papirju. Naprošamo županstva, duhovnike, učitelje in druge, ki znajo italijanski, da pomagajo našemu ljudstvu pri izpolnjevanju teh prijav.

V Gorici in menda tudi v Tolminu izpolnjujejo prijave glede begunskih, vojaških, invalidnih in naknadnih podpor ter prijave glede oblek neki uradniki, ki so prišli iz Pulje.

Naši ljudje prihajajo od najbolj oddaljenih krajev v Gorico, plačajo za izpolnitev prijav 3—5 lir, zamujajo s čakanjem po več dni. Mislimo, da bi naša županstva, zadruge in druge organizacije našemu ljudstvu lahko mnogo prihranile na času in denarju.

Prijave terjatvev, ki so nastale vsled rekvizicij, bi se morale napraviti na posebnih formularjih, ki jih pa do danes županstva še niso prejela od finančne intendenca.

V splošnem opozarjamo, da se morajo prijavi priložiti vsi dokumenti, ki dokazujejo obstoj terjatve. Ljudstvo naj se radi teh terjatvev ne razburja in naj ne pričakuje preveč uspeha. Danes ne vemo, koliko in kdaj bo Avstrija plačala.

Vinogradnikom v premislek.

1) V jeseni je prišlo v naše kraje nekaj dunajskih trgovcev, ki so bili pripravljene kupiti precej tisoč hl mošta. Plačali bi za mošt 1.30 L, a ne več. Ker pa so naši vinogradniki zahtevali višje cene, so dunajski trgovci odšli. Pokupili so potem nekaj vina v Istri, večinoma pa v Južni Italiji, kjer so vzeli v najem velike kleti. V celoti so kupili nekaj desettisoč hl.

Kaj je novega na deželi?

Miren.

Slov. izobr. društvo v Mirnu ponovno v nedeljo 22. t. m. šaloigro Ulica... št. 15. Pridite v obilnem številu!

Iz Tolmina.

Tuk. učiteljske je bilo na ukaz tuk. okr. zdravnika dr. Imperato zaprto, ker je ena (reci samo ena) dijakinja obolela za škardlatico. Slučaji sporadične škardlatic so pa tako pogosti, da bi se sploh ne mogel nikjer vršiti šolski pouk, ako bi se postopalo s tako strogostjo. Čudno pa je to, da se je zaprlo tudi učiteljske v Gasilnem domu, kjer so nižji razredi, ki je pa oddaljeno od višjih razredov pol klm. — a se ni zaprla ne ljudska, ne meščanska šola, ne otroški vrtec, ki so v bližini inficiranega učiteljske višjih razredov. — Seveda so s to »škardlatico« zadovoljni vsi profesorji in učenci — vendar pa smo vsi radovedni, kakšen bo konecletni uspeh pri izpitih po tolikih počitnicah!

Iz Ajdovščine.

Nerazumljivo postopanje na tukajšnji davkariji mora iznenaditi vsakogar, ki mu je le količjak pri sre red. Gre namreč za določanje hišnega davka. Davkarija pozivlja ljudi trunoma v svoj urad na dogovor in tu se ti pokaže prečuden prizor. Razjarjene in razgrete postavse se prevajajo po hodniku, huronsko vpitje, preklinjanje, krik in vik se razlega daleč okoli.

Uradnik postavi gotovo svoto, hišni posestnik ponudi svojo, nato pa

začne mešetarienje; uradnik pritiska, kmet se zvija in kriči, dokler se ne pogodita.

Nismo proti davku. Saj bi tudi bilo nesmiselno. Toda način odmerjanja naj bi bil tak, da bi bila krivica izključena. Tu pa igra mešetarski talent, kakor je videti, veliko ulogo.

Dornberg.

Nismo še povsem pozabili božične bajnolepe igre »Peterčkove poslednje sanje«, ko se nam že zopet poroča iz Dornberga, da hoče tamošnja »Čitalnica« za letošnji pust razveseliti vse svoje podpiratelje in prijatelje s primerno prireditvijo. — Na vspredu bo: 1. V. Vodopivec: »Svarilo«, šaljiv ženski zbor. 2. V. Vodopivec: »Lepi Jurij«, šaljiv moški zbor z basom solo. 3. V. Vodopivec: »Žabja svatba«, vesel moški zbor. 4. Svoboda: »Poslednji mož«, veseljalporna igra v treh dejanjih. Ze samo deistvo, da gre ta igra čez mnoge mestne in boljše podeželske odre, govori dovolj priporočljivo, da si jo pride vsak ogledat.

Lokavec pri Ajdovščini.

Da se naši komunisti pri nabiranju darov za tiskovni sklad »Dela« poslužujejo sleparij, smo povedali na tem mestu že pred časom. Nedostojno je tako početje, ko pride komunist v družbo s pozivom, naj vsak daruje kaj za občinske reveže, nabrani denar pa roma v Trst za sklad »Dela«. Taka sleparstva bi se morala eksemplarično kaznovati. V eni zadnjih št.

ŠIVILJA, zmožna vsakovrstnih del išče dela, najraje v privatni hiši. Naslov pove uprava lista.

NA PRODAJ sta dva konja, stara eden 5 let, drugi deset let z vso opremo vred; prodam tudi dva težka voza popolnoma v dobrem stanu ter tudi mnogo večvrstnih verig. Cene so primerne. Ako se oglasi kupec za vse skupaj dobi znaten popust. Naslov: Bevk Franc, Kladje pri Cerknem hšt. 17.

Prispevajte za „Naš Dom“!

Zahvala.

Ob britki izgubi, ki nas je zadela s smrtjo našega nepozabnega soproga in oca:

FRANCA ORLA,

se iskreno zahvaljujemo v prvi vrsti preč. g. žup. vit. Baubeli, da se je sprevod tako lepo izvršil, isto tako vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki so ga v tako obilnem številu spremlili na zadnji poti. Stotera hvala vsem!

Corica, 18. februarja 1925.

Žalnoči ostali.

V nedeljo 22. t. m. „Ulica... št. 15“ v Mirnu.

Ukinite!

Goriški mestni svet je izdal ukaz, da ne smejo biti na goriških pokopališčih več slovenski napis in da se morajo že obstoječi zbrisati. Poslanec dr. Besednjak je tozadevno že vložil interpelacijo na notranjega ministra, v kateri je protestiral proti takemu ravnanju.

Sklep mestnega zastopstva je delanje, ki ne dela časti onim, ki so pri njem sodelovali. Mi Slovenci v Jul. Krajini se dobro zavedamo, da nam naši sodržavljani italijanske narodnosti večinoma niso posebno naklonjeni in da bi najraje povzročili našo narodno smrt. Prav! To žalostno dejstvo smo vzeli že davno na znanje in smo se z vso svojo žilavostjo postavili v bran. In z odkritosrčnim veseljem lahko ugotovljamo, da je najplemenitejši del italijanske javnosti naš odpor razumel in nam dal svojo roko v pomoč.

Ukaz, ki prepoveduje slovenske napise na nagrobnih spominkih, je žaljiv za nas Slovence, toda tudi za kulturno Italijo. Kakor smo že zgoraj rekli, se narodnega boja ne plašimo. Obsojamo ga, ker moramo izrabljati v njem svoje najboljše sile. Zavrčamo ga, ker vemo, da ovira mirno sožitje med narodi, zlasti med nami tukaj na primorskem ozemlju. Nasprotujemo mu, ker onemogoča celokupnosti mirni gospodarski in kulturni razvoj. Toda v silobranu smo ga sprejeli in ga hočemo tudi voliti, dokler naša pravica ne bo zmagala.

Ko so pa gotovi mogočnjaki položili svoje roke na grobove naših očetov in dedov, smo obstrmeli. Naša srca so zatrepetala in naše duše so vzkipete. Med italijanskim narodom, ki tako visoko spoštuje in ljubi spomin svojih ranjkih, se najdejo ljudje, ki ukazujejo in zapovedujejo, da morajo grobovi naših slovenskih očetov in drugih nepozabnih pokojnikov dobiti tuje lice. Politični boji, ki jih biveno v živem življenju, naj se prenesejo še na grobišča, na ono posvečeno polje, pred katerim vsak človek, zlasti pa mehkočuteči Italijan, klone z glavo v pobožnem in pristranskem spominu. Umevno, da je vsled tega naša interpelacija posl. dr. Besednjaka širok in prijateljski odmev tudi v tujih italijanskih krogih. Goriški občinski svetnik Graziani, ki izdaja tudi list »L'Isonzo« je poslal županu Bombigu pismo, v katerem ostro obsoja sklep mestnega zastopstva. Zeli, da se mu pojasni, kako je moglo priti do takega sklepa in ugotavlja, da se na tak način onemogoča mirno sožitje obeh narodov v deželi.

Upamo, da bo ta resni opomin imel uspeh in bodo goriški mestni svetniki storili ono, kar je edino umestno: da ga bodo ukinili.

To je naša in tudi želja večine italijanskega prebivalstva.

Interpelacija obč. svet. Grazianja se glasi: »Podpisani želi vedeti, iz kakšnih politično koristnih vzrokov je mestni svet prepovedal na mestnem pokopališču slovenske napise, oziroma določil, da morajo biti dose-danji slovenski napis zbrisani.

Podpisani je mnenja, da ta sklep ovira zblizanje in mirno sožitje obeh narodnosti, kakor ga želijo vsi in v prvi vrsti sedanja vlada, katera se je že opetovano izrekla, da noče delati nasilja tujerodnim manjšinam.

Vittorio Graziani.

Kaj pravi »L'Isonzo«?

»L'Isonzo« prinaša interpelacijo dr. Besednjaka na notranjega ministra in interpelacijo Grazianijevo na goriškega župana. Temu dodaja daljše pojasnilo, v katerem pravi med drugim:

DNEVNE VESTI

Važno!

Finančni podminister (Direzione Generale Pensioni di Guerra) je izdal važen odlok glede ljudi, ki so bili iz političnih vzrokov od Avstrije internirani. Odlok določa, da ima pravico do pokojnine oni, ki je bil od Avstrije interniran v kakem koncentracijskem taborišču ter si je vsled tega nakopal bolezen ali je umrl. Njemu, oziroma njegovim dedičem pritiče posebna pokojnina, kakor če bi bil obolev ali umrl v vojni.

Mussolini je obolev.

Prvič po dvehletnem vladanju je moral leči Mussolini v posteljo. Prijela ga je mrzlica ali influenza. Zdravniki pravijo, da ne bo hudega.

Država rabi denar.

Pred kratkim smo poročali, da bo država zvišala svojim uradnikom plače in v ta namen podražila poštne pristojbine. Očividno ji pa to ne zadostuje, zato je občutno zvišala užitninski davek na alkoholne pijače. Uradni list »Gazzetta Ufficiale« z dne 13. feb. objavlja kr. dekret, kateri določa občuten povišek užitnine na alkoholne pijače. Doklada k sedanjemu davku je sledeča: za vino pri hektolitru 12.— l, za vino v buteljkah 30 v, za alkohol, žganje, likerije do 25 gradov pri hektolitru 12 lir, pri 26 do 50 gradih pri hektolitru 24 lir, pri 51 do 75 gradih pri hektolitru 36 lir, pri višji alkoholni moči pri hektolitru 48 lir, pri alkoholu, žganju in likerijih v buteljkah 60 v, pri pivu 6.— lir na hektoliter.

Ta dekret je stopil s 15. t. m. v veljavo in velja za vse prijave, ki so se izvršile po tem dnevu. Pristojna oblastva ga že izvajajo. Opozariamo, da so za občine, ki spadajo v prvo in

»Upamo, da bo notranji minister, ki je iz velikih političnih zmognosti, razumel posledice tega političnega pretiravanja in bo s svojo pomirjevalno besedo takoj uredil. Sedanja vlada, ki zlasti njen načelnik sta izjavila onetovano, da tujerodna manjšine ne bodo nikdar tlačene in oropane krivic, ki jim pritičejo v skupni državi. Nastopiti pa sedaj proti mrtvim v njihovih grobovih in prepovedati, da ne sme biti zapisano nad njihovimi kostmi njihovo ime z dvema ali tremi običajnimi besedami v slovenskem jeziku, je vrhunske patrijotične budalosti in nasprotuje celo načelom najboljši zagriženega nacionalizma, ki se hoče pač boriti proti živim sovražnikom, ne pa proti ... mrličem.«

deseto zaplembo. »Avanti« je sicer dnevnik, vendar je sedaj glede zaplembe že precej nadkrilil naš list. Kar se tiče obsodb urednikov, smo še vedno brez konkurence. Vse priča, da je fašistovska Italija pozabila na svobodoljubje, ki je bil glavni ponos njenih ustanoviteljev in prvoboriteljev.

Vrhovni svet italijanske socialistične stranke

se sestane v Rimu dne 1. marca, da prouči vsa tekoča politična vprašanja, ki davijo italijansko delavstvo.

»Slovenca« plenijo.

Dr. Korošec je imel razgovor z urednikom »Slovenca«, v katerem je razložil svoje mišljenje o političnem položaju Jugoslavije. Dr. Žerjav je dal to številko »Slovenca« zapleniti, s čimer si je pridobil večinarske službe za narod.

Fašistovska pravica na Mažarskem.

Pred sodnijo v Budimpešti se je vršila te dni razprava proti glavnemu uredniku lista »Esti Kurier«. Predsednik sodnega dvora je bil neki mažarski fašist, ki ni dopustil toženemu uredniku, da se obširno brani in prinese dokaze za svojo nedolžnost. Med poslušalci je bil tudi poslanec Rupert. Vnebovpijoča krivica fašistovskega predsednika je poslanca tako razljutila, da je začel na glas protestirati, in razvil se je med njim in predsednikom tak kreg in prepir, kakor ga ni še videla sodna dvorana.

Ali ne spominja ta dogodbica na slavni proces radi krnskih dogodkov, ko je v Gorici predsednik sodišča zabil toženim Slovencem, da dokažejo resnico o streli, ki je zrušila spomenik?

Beda v Avstriji.

V Avstriji pritiska na delavce huda beda. Konec januarja je prejelo malo podporo za brezposelne nič manj ko 186.900 ljudi. Število brezposelnih raste še vedno strahovito. Vsaki mesec je 32.000 brezposelnih več, kar pomeni, da zgubi vsaki dan približno tisoč ljudi svoj zaslužek. Živio kapitalizem!

Čuden vzorec umora.

Varšavska igralka Uminska se je pred letom zaročila z znanim poljskim slikarjem in umetnikom Zimovskim. Ta je bil pa nezdravljivo bolan. Moral je v bolnišnico. Zdravniki so izjavili, da mu morajo vbrizgati kri zdravega človeka, če ga hočejo še ohraniti pri življenju. Zaročenka se je takoj ponudila. Vendar njena žrtev ni pomagala. Ubogi slikar je trpel vedno groznejše muke. Ko je njegova zaročenka to videla, ga je ustrelila s samokresom. Pred poroko so jo oprostili, češ da ni izvršila umora iz sebičnosti, ampak vsled globoke ljubezni in človekoljubja.

Lucko išče dekle.

Spisal Peter Rossegger. - Podomačil Zagorski.

(Dalje.)

Ni treba, da tekaš še ob meni, če ti je to prekišlo. Lahko kar zadaž ostanesh in na drugo čakaš. Cesta je dolga, bo že končno prišla ena, s katero se boš lahko pobotal. Bog s Tabo!

Da, ustavil se je, ker se je pač moral ustaviti. To pa je sklenil: nagovoriti ni hotel nobene več. Dekleta vendar niso vsa taka, kot možje mislijo.

Ko je v zgodnjem predpoldnevu prišel iz cerkve domov, mu je rekel stari hlapec: »No, Lucko, zgodaj si doma, če pomislim, da si danes prvič šel, mizarski pomočnik, v cerkev.« Lucijan mu ja zaupal, da ga cigare niso veselile in dekleta ni našel nobenega.

»Nobene nisi dobil? Niti v gostilno ni hotela nobena s tabo?«

»Kaj bom jaz s temi norčijami!« je godel fant zlovolljen.

»To pa imaš prav,« je odgovoril stari in se je zaničljivo obrnil v stran. »Pri tobaku in ljubezni je vsakomur

prvič slabo. Če bi se pustili od tega splašiti! Ti si mi pravi mizarski pomočnik, tumpec ti!«

Lucijan pa si tega ni dal več oprekatati.

»Tako bom pač kadil in ljubimkal tako dolgo, da mi bo teknilo.« je bila njegova pametna misel. S tem so se te dogodbe zaključile.

Pa sta zlagoma šli dve leti mimo, in ko sta prešli, je bilo vse drugače.

Staremu pomočniku je popolnoma upadlo srce, tako so vani tiščale ženske od vseh strani z vsemi mogočimi razlogi, dokler ni zbežal. Zakaj poročil ni maral nobene. Tako jo je potegnil iz dežele — kot pravijo — v svobodno zvezno republiko švicarsko, kjer najdejo zavetje vsi preganjani.

Stari mizarski mojster pa je podal lep zgled, kako naj se pred ženskami — posebno pred zakonsko družico — najbolj uspešno spravimo na varno: umrl je. Zaljujoča vdova je hotela povzdigniti Lucijana v čast delovodje, toda fant je raje na lastno pest odprl mizarsko delavnico. Zakaj v teh dveh letih mu je marsikaj prišlo na misel. Tončka, Magajeva Tončka, je zdaj prav in celo cvetela. To je

bila ona, o kateri je že pred dvema letoma pel: »In katero hočem, ne dohim.« Magaj je bil namreč ugleden kmet in Tončka se ni mnogo menila za fante.

Zdaj pa je Lucijan tuhtal: Zakaj naj bi marljiv in — kot pravijo — izvrsten mizarski mojster ne smel dobiti hčere uglednega kmeta? In zakaj ne bi lepa in bistra Tončka ne hotela vzeti mladega in, Bogu bodi hvala, poštenega, zdravega moža? Za moža bi ga vzela! Da, pri Tončki, to je nekaj drugega. In zakaj naj se ne bi mladi mizarski mojster poročil? — »Le poglej staro mojstrovko!« bi svaril Šmon, toda zdaj bi mu Lucijan po pravici dal kratki odgovor: Stara in mlada, tu ni primere. — Kaj naj stori?

Ko pride naslednji cerkveni shod, bo nagovoril Tončko pred cerkvijo in v gostilni, ko bodo muzikantje sviral in bo vse visoko v veselju, jo bo prašal.

Tako le se je v mislih pripravil. Izkazalo bi se, da si je nemodro izmislil, če ne bi slučaj, ki včasih pozna dekleta bolj kot najbrhtnejši mizar, stopil posredi vmes. Saj ni, da bi ravno na dan cerkvenega shoda moralo

biti, je menil slučaj, in z gostilno in muziko pri Tončki tudi nič ne opraviš.

Na dan pred cerkvenim shodom je mladi mizar dobil siljeno delo. Nič za to, delopusta ga bo lahko dovršiti.

Tako torej stoji v delavnici in obla desko. Pri tem je židane volje, oblič mu urno drsi gor pa dol, zraven živžga fant poskočno pesmico in misli: Jutri je cerkveni shod!

Jesen gleda z rdečimi lici skozi okno; na belodeblnih brezah više ko cekinčki zlati listi, in človek, kot je mladi, dela vesel in od življenja lapeči Lucijan, ima vse leto pomlad — in jutri je cerkveni shod!

Pa je deska na eni strani že izobla na, zdaj se obrne. Naenkrat pa stopi nekaj skozi vrata. Deklece je — rdečelično, z zlatimi lasmi in modrimi očmi, in da ima bele zobe, se vidi, ker se ravno zdaj smeje. No seveda, prav na rahlo se smeje in pravi pri tem: »Hvaljen bodi Bog!«

Mizarja presune ko vroč blisk: »Joj, to je Tončka! — Tončka je to,« švigne blisk nazaj. — »Na vekomaj, amen!« pravi fant prav posvetno in pristavi: »Ti si pridiralja sem? Kaj pa tebe h meni nosi?«

(Dalje pride.)

»Dela« pa čitamo med darovalci za Tisk. sklad imena, ki (razen enega) ne obstajajo v občini; pač pa dovolj jasno kažejo na prave darovalce. Ko čitamo: »darujem za tisk. sklad, ker hodi kuharica g. nunčka v Ajdovščino z jerbosom«, pa smo na jasnem, kdo je oni velikodušni darovalec. In na Marico Ruskaio, ki polaga svoj dar za tisk. sklad namesto običajnega novoletnega »ofra« cerkvi in to ker brca pajek in ker brca nunček, na to Marico lahko tudi pokažemo s prstom. Mi pravimo takole: ne bo dolgo, ko bo tudi Marica Ruskaia brala, ker ne bo samo kuharica g. nunčka šla za jerbosom v Ajdovščino, ampak bo isto pot in z istim namenom ubral še marsikateri drugi. Med drugimi darovalci (krščenimi in nekrščenimi, z izposojenimi imeni tudi) najdemo gostilno, kjer se nabirajo darovi v upanju, da »farji skoro falirajo«. Vedite pa, ko se to zgodi, bo tudi v tej gostilni suša. Kako se kmalu spozna, če odpade katerikoli popoldanska služba božja. — Reveži. bijete se sami sebe po čeljustih. Sovraštvo do vere in brezboštvo vam je zmešalo možgane, da več ne ločite pedi pred seboj. V isti štev. »Dela« pišete dovolj očitno: »Ateizem, brezboštvo je treba vedno in povsod jasno in glasno izpovedati in sistematično gojiti. Toplo priporočamo.« — Tudi mi toplo priporočamo našim ljudem, da premislijo do dobrega to brezboštvo in odločno zavrnejo vsakega, ki bo prihajal k njim s hinavskim zavijanjem resnice. Ko se vam približujejo, vam govore: mi nismo proti veri; saj nas vidite, da hodimo v cerkev; saj smo krščeni, saj molimo i. t. d. V »Delu« pa pišejo: »da hodijo v cerkev samo za to, ker diši virh prijetneje od govna, in pojo mlade punce lepše kot prešiči v hlevu. — Vse drugo pa je larifari - dim.« Tako bogokletnih besed nismo do sedaj še slišali, ne brali v nobenem listu niti knjiški. Našim ljudem pa spregovorimo na tem mestu odločno besedo: Prišla je nad vas preizkušnja. Ali — ali? Ali priznaš Boga, ali ga želiš? Srednje poti tu ni! Ponosni bodimo na svoje versko prepričanje in ljubimo ga. Za ljubezen pa je treba spoznanja. Če ne spoznamo lepote svoje vere, če je naša vera tako omahljiva, da nas spravi vsaka puhla zabavljica v dvome, potem nimamo še smisla — ne srca zanjo in potem se je upravičeno bati, da se zlasti naša mladina vjame na prazne fraze kom. »prerokov«, ki jo z lahka premočijo in zavedajo na čisto zmotna pota.

Planina pri Vipavi!

Ali se homo kdaj spreobrnil, se vpraša ta ali oni ob pondeljkih, ko ga še glava boli od preteklega večera, ker je menda preveč popival in plesal celo do poznega jutra? Kakor vsako leto tako so se nam tudi letos približali pustni dnevi ter nam prinesli mnogo brezpametnega plesanja. Skoro se ne sliši nič drugega, kakor kje hoto plesali na pustno nedeljo ter na pust in kdo bo sviral. Res, ko bi bilo samo te dneve, ki so že tako nekako od nekaj odločeni za neumnosti, bi človek še molčal, toda, žalibog, se vrši to pogostoma tudi med letom. Mladina! mar bi se vprašala raje, koliko imaš od tega, če se celo noč vrtiš kakor bi bila brez glave. Ali nisi na škodi na duši in telesu, največ pa na žepu? Ali bi ne bilo boljše, da se vpišeš v »Prosv. društvo« na Planini, ki smo ga sedaj na novo obnovili in šteje že nad 80 članov? Tam si poišči zavetja, tam dobiš potrebno duševno hrano in tudi primerno zabavo.

Medana.

Poročil se je Frančišek Kočina z gđc. Kristino Bučinel iz ugledne, poštene družine. Mlademu paru želimo obilo sreče!

V cerkvenem zvoniku imamo uro, ki pa ne teče. Zakaj starešinstvo ne ukrene, kar je potrebno? Naša občina šteje okrog tisoč duš. Koliko pregledavic povzroča občanom nepopravljena ura! Če kdo kam potuje, recimo v Krmin ali drugam, ne ve točnega časa

in je vedno v zadregi. Zato odpravite ta nedostatek!

Ildrija ob Bači.

Dne 15. t. m. smo imeli tu v naši vasi občini zbor naše konsumne zadruge. Pri volitvah sta nastopili dve struji, kar priča o živahnem zanimanju za društvo. Zmagala je mlajša struja. Želimo novemu odboru, da bi imel pri svojem delovanju mnogo uspehov. Pri previdnem in smotrenem delovanju se bodo ti uspehi gotovo tudi pokazali. To bo v prospeh zadruge in v korist ljudstva. Zahvalujemo se ob tej priliki za predavanje, ki sta ga imela gg. župnika iz Roč in Sv. Lucije. Pa drugič še kaj!

Brje.

Br. in pevsk. društvo na Brjah priredi na pustno nedeljo 22. t. m. v dvorani g. Vincence Terpin v Kasovljah veselico. Na vspredu so pevske točke, tamburanje in burka v treh dejanjih »Davek na samce«. Začetek točno ob 3h pop. Kdor hoče pusta pošteno ugnati in se od srca nasmejati, naj ta dan pride v Kasovlje.

Iz Breginja.

Naše prosvetno društvo »Čolnič« priredi v nedeljo dne 22. febr. t. l. svojo društveno veselico z raznimi pevskimi točkami, z deklamacijo, z 1 humoresko, igro v 3. dejanjih: Dr. Krek »Tri sestre« in s šaljivim srečolovom. K obilni vdeležbi vlujudno vabi — odbor. Začetek ob 3. pop.

Iz Kamenj.

Vsako nedeljo nam občinski sluga razglasi kaj novega pred cerkvijo. Vsi ga z napeto pozornostjo poslušamo. Skoro vsako nedeljo nam naznaja nova plačila: enkrat ene davke, drugič druge! Kje bomo jemali? Čas bi bil že, da bi nam oklical, da bomo tudi kaj dobili! — Če se ne motimo, so bile pri nas štiri ali pet let dve zavarovalnici za govejo živino. Stara farna, katera je obstojala približno petindvajset let, in nova, po vojski odcepljena od stare. O delovanju teh dveh zavarovalnic bomo poročali v prihodnje kaj več!

To moramo še povedati, da sta se letos obe zavarovalnici združili; kaj jih je združilo in kako povemo drugič! Stara zavarovalnica je sklicala svoje člane, da so se dogovorili in določili glede denarja, ki je preostajal. Kaj je pa z novo? Čas bi bil, da bi odbor sklical svoje člane, ki bi naj določili kako in kaj z preostankom denarja.

Člani.

Iz Lokovca.

Na rojstnem domu gospe Pavle Kamenšček, gostilničarke na Kornu v Gorici, je umrl dne 8. t. m. dobroznani krojač Alojzij Hvala v starosti 37 let. Zapušča mlado vdovo. Bil je blaga duša, dober mož in zaveden Slovenec. Kdor ga je poznal obžaluje njegovo prerano smrt. Podlegel je nepričakovano težki pljučnici. Naše najiskrenejše sožalje sorodnikom, posebno pa mladi vdovi Frančiški. Tebi pa, predragi Lojze, želimo mir v deželi pokoja, kjer ni ne gorja in ne solza.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«. Neka oseba iz Ajdovščine 50 L; Mohorjani v Medani 13,50 L; Mohorjani v Biljani 5 L; Ferd. Mavrič, organist v Medani 6 L; v počastitev zlatomašnika dr. Antona Gregorčiča posojilnica Biljana-Medana 50 L; cerkveni pevec v Medani pri kozarcu vina v župnišču 32,45 L in 19 din.; Kmečka posojilnica v Opatjem selu v počastitev zlatomašnika dr. Antona Gregorčiča 25 L; o priliki praznovanja srebrne

IZJAVA.*)

Podpisani izjavljam in smatram, da to, kar sem govoril o g. Hrovatu, tajniku v Avčah dne 8. t. m., je neresnično.

Avče dne 15. II. 1925.

STANIČ RUDOLF.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

poroke g. Josipa Cearo nabral Jos. Tomšič 100 L. Na mnoga leta! — Iz Levpe smo dobili približno 3 kvintale krompirja, za kar se č. g. Klanjščeku in vsem darovalcem prav srčno zahvaljujemo. Dramatično društvo v Gorici peciva za 35 L; tvrdka Anton Koren 124 L; p. n. Josip Valentinčič, pekovski mojster v Gorici, ob svoji srebrni poroki 50 L. Na mnoga leta!

Zahvala.

Ker nama ni mogoče se osebno zahvaliti vsem sorodnikom, dragim prijateljem in znancem za izražene častitke k 25-letnici najinega zakona in samostojne obrti, izrekava tem potom vsem še enkrat prisrčno zahvalo z željo, da bi se nama izražene želje izpolnile tudi vsem častilcem.

Alojzija in Josip Valentinčič.

VABILO.

Posojilnica v Selu na Vipavskem reg. zadr. z neomj. zav. vabi vse svoje člane h XXVI. rednemu letnemu občnemu zboru, ki se bo vršil dne 15. marca 1925 ob 10. uri popoldne v Selu, hiš. št. 12. s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Čitanje računskega zaključka za leto 1924 in odobrenje istega.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Prememba pravil.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

ODBOR.

Pozor na izpremenjeni naslov!

POZOR!

PEKI - TRGOVCI IZ GORICE IN OKOLICE

Glavna zaloga drož-fece

tovarne „Distillerie Italiane in Milano“

je v ulici Oberdan št. 13

(za kasarno v hiši Fratelli di Lenardo)

Glavni zastopnik **BRATUS MARCELO**

POZOR!

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchert & Raymann, vsakovrstno blago za povoncne kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno! Gene zmerne!

ERNIA ozdravljena

z najnovjšim pasom **BROOK**

Mirodilnica in dišavnica

E. Grapulin-Gorica

naspr. ljudskemu vrtu, Corso Verdi 27.

Valuta.

Dne 17. februarja si dobil:

za 100 franc. frankov	127.25 do 127.75	Lir
za 100 belg. frankov	122.— do 124.—	Lir
za 100 švic. frankov	467.— do 469.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	71.75 do 72.25	Lir
za 100 dinarjev	39.30 do 39.60	Lir
za 1 šterling	115.90 do 116.20	Lir
za 1 dolar	24.17 do 24.32	Lir
za 1 zlato marko	5.74 do 5.84	Lir
za 100 avst. kron	0.0337 do 0.0347	Lir

Beneške obligacije.

Dne 17. februarja: Srednji kurs L. 81.40, v Trstu 81.40; v Milanu 81.50, v Rimu 81.50 L.

V NAJEM se odda takoj lepo posestvice s stanovanjem v bližini Gorice pod jako ugodnimi pogoji, primerne za upokojenca. Ponudbe pod »Domačija« na upravo »Straže«.

BILFE. Amerikanske divjake trt, prvovrstno blago, prodaja v veliki množini po 12 lir sto komadov in cepljene trte trtnica Josip Štrekelj, Komen.

Najboljši cigaretni papir je Oleschau

Glavna zaloga za Julijsko Benečijo

Ratoliška knjigarna - Gorica

(Montova hiša št. 2)

Fotograf JOSIP NARDIN

se je preselil iz ul. Via Carducci na Koren, nasproti Attemsove palače.

Plačam najvišje cene

za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, vereric, jazbecov i. t. d. i. t. d. Prodajam pasti in posebno meso za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje. Nihče nima pravice kupovati zame.

Walter Windspach - Gorica

Via Carducci št. 6.